

ŠESTÁK

číslo **115** vydáno pro vnitřní potřebu - 23. prosince 2012, nákladem 30 výtisků
oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiněch

www.SESTKA.eu **www.OLDSKAUTI.cz**

25. listopadu - Montyho skály

Oddílová ŠESTKA Rada Kateřinice

Po dlouhé odmlce ve vydávání našeho oddílového časopisu se opět rozběhla jeho tvorba. Od prvního Šestáku, za něj můžeme děkovat Dazulovi, který se vždy postaral o to, aby se k nám dostal ve správný čas a plný zajímavých a důležitých informací. Dnešní den můžeme považovat za zlomový. Je to proto, že se pro tento úkol nabídl jiný tvůrce. Tím tvůrcem je Kája. Bude se snažit naplnit toto poslání co nejpres- tižněji a nejlépe, jak jen to bude v jejích silách.

Víš o tom, že si můžeš téměř všechny ŠESTÁKY, které jsme od března roku 2000 vydali, pře- číst nebo si je stáhnout a vytisknout? Stačí se jen připojit na oddílové internetové stránky www.sestka.eu a v zápatí stránek uprostřed je odkaz „oddílový časopis“.

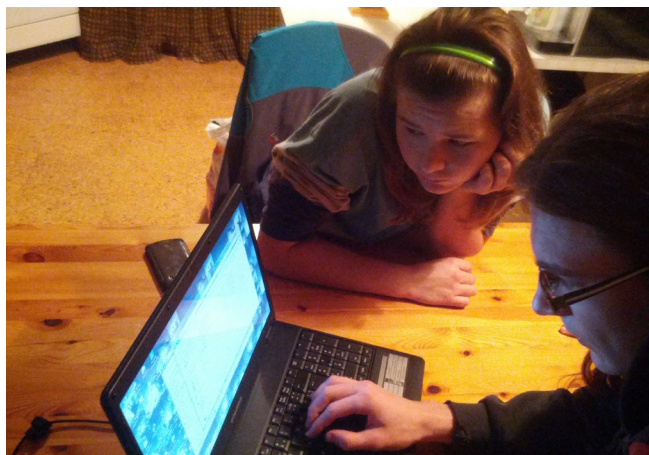
Do ŠESTÁKU může každý člen oddílu napsat kdykoliv svůj vlastní článek. Fantazii se meze nekladou - o oddílové výpravě, povede- né družinovce, ... Dneska už většina mobilů dovozuje pořizovat fotografie - a tak můžeš do ŠESTÁKU poslat i své vlastní „mobilové“ fotky z vaší družinovky.

Ve vstupu i hlavní místnosti našeho srubu DBCB je vyvěšeno zatím jen pár zalaminova- ných listů s hlavolamy (Bludiště Sama Loyda, Lucasovy kameny, ...) a drobných úvah (Jak (ne)upadnout do otroctví, Kdo pozdě chodí, ...). Jsou to ukázky z vynikající knihy Rok ma- lých dobrodružství, kterou napsal Miloš Zaple- tal. Ten nám použití těchto ukázek pro DBCB i náš ŠESTÁK osobně povolil - při svém letošním červnovém pobytu v DBCB.

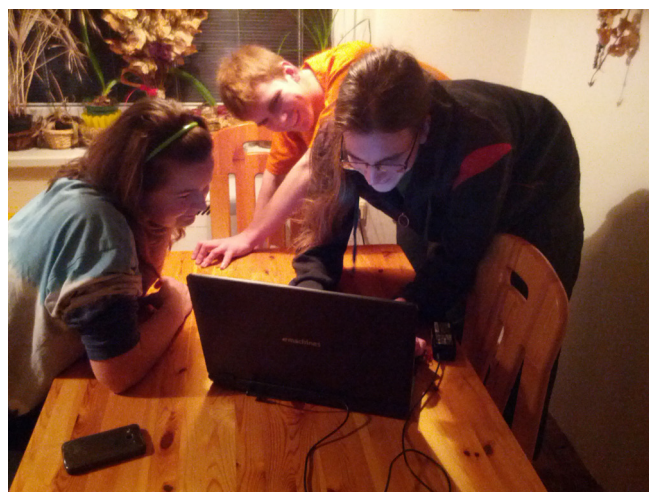
Oddílové webovky opět v provozu! Byly obno- veny staré informace, došlo k jistým dobovým úpravám a opět můžeš pravidelně sledovat nové a nové příspěvky. Články a nejnovější in- formace najdeš v sekci „Novinky“. Na fotkách z akcí se určitě najdeš v sekci „Fotogalerie“. Zajímá tě historie oddílu nebo nynější vedení? Vše lze najít na stránkách www.SESTKA.eu ! Za provoz nyní děkujeme Máji!

Je spuštěna registrace na rok 2013! Letošní zá- kladní příspěvek činí o 50,- Kč méně než loni, tudíž 350,-Kč. Možnost registrování je do pát- ku 11.1.2013. Více na další stránce.

Naše vůdkyně Fialka, byla pozvána na Radu Starších, což je sešlost oldskautů a starších či- novníků Vsetínského střediska. Stává se vel- mi zřídka, že se někomu z mladších naskytne takováto příležitost. Pro Šestku z toho plyne kladné hodnocení a úspěch.

Instalace programu a zaučení Káji u Drábků.

Narozeniny v lednu a únoru

Fanta - 16.1.

Jaxík - 22.2.

Pomoz kamarádovi v neštěstí. Nechtěj být lepší na úkor druhého. Nekecej a makej. Na dobrého člověka vzpomínej v dobrém. Není to moc. Ale tyhle zákony jsou neúprosné. A určují charakter lidí. A také vztahy mezi nimi. - VASILIJ MARKOVIČ ŠUKŠIN -

Registrace 2013

Vážení rodiče,

I letos se na Vás obracím jménem vedení Šestky, 6. koedukovaného oddílu Kateřinice, s nabídkou přímé podpory skautského oddílu, v němž Vaše dítě tráví nezanedbatelnou část svého volného času.

Jako každý rok i letos vybíráme za každého člena roční registrační příspěvek pro rok 2013. Výše registračního příspěvku je pro tento rok 350Kč. Registrační poplatek odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj a ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (např. pojištění dětí, dotace od Ministerstva školství a vhodný skautský časopis pro každého registrovaného člena).

Protože na některé investice, které je zapotřebí v našem oddíle provést, nelze čerpat žádnou dotací, jsme nuceni získat prostředky z jiných zdrojů. Proto jsme stejně jako v minulých letech zavedli tři druhy registračních poplatků a je jenom na Vás jaký si zvolíte.

1) 350Kč – základní registrační příspěvek, odvádíme vyšším organizačním složkám v naší organizaci.

2) 700Kč – zvýšený registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám v naší organizaci a 350Kč zůstane přímo v našem oddíle pro vnitřní potřebu.

3) 1000Kč – sponzorský registrační příspěvek, z něhož 350Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám v naší organizaci a 650Kč zůstane přímo v našem oddíle. Tato částka bude použita na další zkulturnění prostor našich kluboven, případně na nutné opravy či potřeby oddílu.

Z loňského sponzorského registračního příspěvku jsme udělali pódium v čajovně v klubovně v DBCB.

Z vlastní zkušenosti vím, že se registrace členovi oddílu hodí, zejména pojištění na akcích oddílu (družinovy, oddílovky, výpravy, ...), proto Vám můžu registraci jen doporučit. Ale také vím, že je období před Vánoci, a proto Vám nabízím možnost zaplatit registrační poplatek na části. Registrační příspěvek vybíráme do pátku 11.1.2013, protože registrace musí být odevzdána do ledna 2013. Registrační příspěvek můžete předat (poslat po dětech) rádcí družiny (Gabči, Káji, Zdendovi, Janině a Báře) nebo vůdkyni oddílu Fialce, Ladě Kutějové.

Děkujeme

Fialka – Lada Kutějová, vůdkyně 6. Koedukovaného oddílu Kateřinice

PS: Lístičky na vyplnění najdete na webu v Novinkách.

Tato stálá rubrika svým způsobem nahrazuje kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

Už je to více než rok, co se Šestáku nepodařilo vzniknout. Je to dlouhá doba a asi by se nám to do jednoho časopisu ani nevešlo. Proto zde bude jen stručný průřez událostmi, počínaje největší akcí roku: Puťákem a Letním táborem, až po Vánoční akademii.

(Ferda) Letos jsme jeli na Šumavu, ale ne jako každý rok pěšo – letos jsme frčeli na kolech.

Jeli jsme už večer abychom tam byli už ráno. Dazul nás naštěstí hodil na nádraží do Hranic, boť tak nějak večer nic moc dobrého nejelo, tak ať nemusíme přestupovat. S nabalenýma brašnama uvázanýma na kolech už do předu jsme přišli k vlaku a průvodčí se na nás podíval s takovým výrazem: To si děláte srandu? „Brašny dolů a dejte mi sem jen kola!“ Tak jsme si zase pěkně ty napevno uvázané brašničky shodili dolů a tím pádem zpozdili vlak! Někdy kolem 5h ráno jsme přifrčali do Prááááhy. No nikde toho moc otevřeného nebylo, tak jsme enom tak jezdili si sami po nádraží a dávali závody,

tak jako tomu bylo na každém nádraží. Už teď jsme sa hodně bavili. Po příjezdu na Šumavu jsme hned bez nějakého zbytečného váhání vyjeli a hned po startu jsme hodili nemálo větší kopec. První noc byla v přístřešku za starým hotelem. Noc ale nějak podle plánů nebyla. Tak trošku nám do toho přišla bouřka a šli jsme chrnět do staré lyžárny. Nějak moc jsme sa nevyspali, ale stačilo. Byl před náma další den, který jsme zvládli myslím parádně a prošlapali jsme sa do dalšího dne. Už si toho moc nepamatuju, abych pravdu řekl, ale ten kopec co jsme frčali myslím 3. den na ten nikdy nezapomenu! Estě teď mě z něho bolí nohy!

Tak trochu jsme přejeli odbočku a jeli jsme asi 15km?? do kopce. Pak nic snad většího už nebylo.. A doufám, že v blízké době ani nepojedu. Po Puťáku jsme letěli hned do Čermné na tábořiště. Přijeli jsme o půl noci na zastávku a absolutně jsme nevěděli, kde jsme (vznikla z toho taková pěkná hláška, ale myslím, že ji budeme zveřejňovat až radši až po 22h) Vystoupili jsme a co by nás štěstí nepotkalo – oprava prasklé duše. Teda spíš výměna. Vyměňovali jsme duši na kolejích o půl

noci při čelovce! Ale sranda to byla! Pak jsme sedli a rozsvítili všechno co jsme měli. Tak nějak jsme sa doplazili na místo, kde jsme měli být dalších 16 dní.

(Ferda) Za těch krátkých pár dní jsme si dali dost zabrat! Zmákli jsme dodělat kuchyň, postavit hangár, stany, dodělat latrínu a ukutit hráz. Potom co jsme sa vzbudili nám někdy kolem 11h Fial přivezla snídaňo-oběd. Začali jsme dodělávat kuchyň, ale bylo tak hrozné vedro že jsme sa šli zchladit do potoka a cosik nás to chytlo a začali jsme stavit hráz. Postavili hangár a vyložili jsme podsady z auta. Dokázali jsme vlastně ešte postavit schody. Nám se líbily, ale někdo měl na ně kecý. Další den jsme snesli a sešroubovali podsady a ukutili poslední věci, co sa musely, než měly přijet děcka.

TÁBOR

7.-22. července

Pravěk

(Ferda) Na letošním táboře jsme nebyli sami a bylo nás krapet více. Jely s náma aj Vlčata ze Vsetína. Prvních pár dní jsme dávali ešte do kupy tábor. Uběhlo to ale jako voda. V půlce týdnu jsme postavili aj saunu, takže pak byla největší spokojenost. Každoročně sa strašně těším na ňu! Stalo sa bohužel aj pár úrazů. Trošku jsme odrovnali pár Vlčáků. Samozřejmě vše bylo nechtěně a úplnou náhodou! No mě se taky cosik stalo za pár posledních let. Trošku jsme sa škrábl bigošků po hlavě. Letos jsem chtěl splnit tři orlí pera. Nejak se mi to moc nedařilo a odkládal jsem to tak nějak na poslední chvíli. Poslední 3 dny jsem si dal mlčení a hlad. Nějakou náhodou se to podařilo. Na samotku

jsem šel s obvázanou hlavou. Obvaz mě ale v půlce kopce spadl a radši jsem ho odložil, boť jsem ho nějak neměl rád. Na samotce byl ještě i Poník a tak trošku jsem byl rád, že jsme sa nesetkali. Ráno mě něco dost brzo vzbudilo – a hůráá – kdo tu byl? Pan myslivec. Byl jsem dost rád, že jsme se minuli. Po chvíli mě zavolali do tábora a byl jsem šťastný aj kvůli tomu, že jsem to zmákl v tak krátkém čase. Pak už bylo na pořadu jen balení tábora, další den, a podalší den odjezd. Myslím, že letošní tábor byl dobrý. Samozřejmě ten kdo byl někdy na Ostrově to nemůže srovnávat, ale užili jsme si to a myslím, že už sa všichni těšíme na další rok na tábor.

Tři orlí pera letos splnil Ferda. Ulovilo se také spoustu bobříku! Mezi nima např. Bobřík odvahy, Bobřík síly a Bobřík mlčení. Vydali jsme se na poznávací cyklo-výlet okolím. Všichni jej bravůrně zvládli. Na pomoc do kuchyně a pro úsměv na tváři přijela Scooby.

Naše nové tábořiště je Čermná ve Slezku!

Neříkej že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dny, kdy to bude daleko horší.
Budeš pro změnu chtít a pak už nebudeš moci. - JAN WERICH -

z Kačic do Kačic **28. září**

(Jaxík) Zase jedna oddílová! Začala asi takhle: ráno jsme měli dojít do Březin na parkoviště před DBC. Než jsme se všichni s našimi barevnými aurami sešli, tak bylo po ránu. Zjistili jsme, že budeme hledat lístečky (dopisy), na kterých bylo další místo, kde se nachází lístek a další úkol (úkoly co jsme splnili, jsme museli fotit na mobil, aby sme dokázali, že sme úkol splnili).

Já a Kuky jsme běžely vždycky o kus pozadu než Mája s Kájů a Flegy s Ferdů. (Běžely jsme, protože nám to dala Fialka jako závod mezi Žabama a Šnekama a navíc to měla být celodenní akce.) Když jsme zase běžili přes jakési pole nebo spíš jsme měli jít tam, jak ztroskotalo letadlo (na Helpu), tak jsme si s Kukynou sedly do trávy a začaly

říkat: hej příště se na ně vykašlem. Ať si běhají sami. A až budem větší, tak taky tak budem běhat nebo snad ještě líp. Budem vytrvalé! A také kidy jsme kecaly.

1. místo kam jsme šli byl Skočov. Tam jsme museli dojít z rukama přivázanýma ve dvojicách.
2. místo - už si nepamatuju, jak to bylo v řadě, ale byli jsme u staré klubovny, tam jsme vázaly mašle na ruku z náplastí. Další místo bylo na kopečku u třech kaštanů. Pak na hřbitově a ještě v lese nahoře. A z lesa jsme měli sejít dolů k Ladě, že jsme nakonec byli doma min. dvě hodiny před obědem a to jsme ještě seděli u Lady na zahradě a kecali na lavičkách. Bylo to fajn.

(Kája) V půli října se konala první novodobá Vůdcovsko - roversko - rádcovská výprava. Sešli jsme se v sobotu odpoledne u Březin a vyrazili směrem vzhůru. Naše silná sestava se skládala z Fialky, Gabči, Jíti (Scooby), Zdenka, Toma, Ferdy a samozřejmě mě. Vyškrábali jsme se na vrchol - toť na Pržáky - a tam nás čekala skvělá odměna za ten výkon. (Docela nepřiměřeně velká.) Vynikající grilované kuřecí špízy a pro Zdenka speciálně kolínko. Pochutnávali jsme si a mezitím se parádně bavili. Už si sice nepamatuju co všechno zajímavého tam padlo, ale vím, že jsme se (slušně řečeno) smáli na celou dřevěnicu! Když už bylo skoro vše spořádáno, tak se dopravila posila. Sestava se rozšířila o Máju. Ta už si dala jen kofolu. Zpáteční cesta byla ve stylu - tref do klubovny jak chceš, ale nezabij se. Tma byla pořádná. Zvládli jsme to všichni a tak se uvařilo kafčo a pustil se filmek. Několik z nás, nás na noc opustilo. Ale pozůstali pomalu, ale jistě usínali. Ráno se poklidilo a frčelo domů. Byla to pohodová odreagovací akce. Snad nám příští Blfka výjde stejně dobře nebo ještě líp!

Tato výprava se stala náhradou za vícedenní podzimní pobyt v klubovně skautů z Lidečka. Díky malé účasti jsme si zajeli do Valmazu. Článek z akce byl ztracen, ale kdyby kohokoli zajímaly podrobnosti, obraťte se na Máju, Káju, Ferdu, Rexa nebo Ditu! Určitě rádi povykládají! Všichni jsme si to užili, jak se patří!

(Dazul) Začalo to obyčejným mailem. Jako bývalý vůdce střediska Junáka Vsetín jsem si ještě "nestihl" zrušit automatické zasílání balíčku novinek z ústředí. A uvědomuju si, že vlastně ani nevím zda to vůbec zrušit chci :-). A tak i 18.9.2012 dorazil do mé mailové schránky "balíček" informací. Ne vždy všechny informace stíhám přečíst, ale drtivou většinu z nich se snažím alespoň rychločtením v několika minutách přelétnout.

V tomto "balíčku" jsem zaznamenal informaci: "Mezinárodní síť hotelů ACCOR a jejich *** hotely IBIS v České republice (Praha a Plzeň) nabízejí nevládním neziskovým organizacím (NNO) v rámci revitalizace pokojového zařízení hotelů bezplatně k odběru následující: postele (dvojlůžka i jednolůžka), matrace, polštáře a peřiny a další ložní materiál ve velmi dobrém stavu. Nabídka je určena pro NNO, které budou dále tento materiál využívat pro své potřeby. Podmínkou je zajistit si vlastní odvoz a naložení materiálu dle domluvených instrukcí."

Jako správci DBCB mi v hlavě okamžitě šrotí velmi jednoduchý výpočet - vyplatí se to? Solidní postele bychom už potřebovali a na jejich zakoupení ještě několik let nebudeme mít peníze. Počítám rychle - bez papíru, kalkulačky, z hlavy. Později to spočítám pořádně. Jestliže je postel na délku 2 metry, na šířku metr a na výšku 15 cm + dalších 15 cm matrace, do naší firemní dodávky se vleze maximálně 15 postelí. Ale pro DBCB jich užijeme spíš 20. Takže musíme vzít auta 2 a nebo jet 2x. Jestliže má ten pražský hotel tři hvězdičky, budou postele, které vyhazují

určitě v lepším stavu než postele, které jsem zdědil po bývalých zaměstnancích DBCB. Když bychom chtěli koupit novou postel a matraci, trůfám si odhadnout, že by nás jeden kus vyšel na 2-4 tisíce peněz. Při 20 postelích už to dělá 40-80 tisíc. Možná taky víc, kdybychom získali ke každé posteli i peřinu a povlečení. Kdybychom zajeli pro postele firemními dodávkami a uhradili pouze náklady na naftu, vyšlo by to maximálně na 7000 Kč. Pokud bychom potřebovali v Praze přespát, určitě bychom v nějaké skautské klubovně přespali za cca 50-100 Kč/osoba. No a pokud bych do toho měl započítat i "cenu" jednoho dne dovolené za každého z oldskautů, který ji bude ochoten obětovat, asi bych měl počítat cca 600-1300 Kč za každého, kdo se akce účastní. Pokud bychom vyrazili 4, pořád mi rychlým výpočtem vychází, že by se to vyplatilo. Především pro to, že DBCB "ušetří" i těch cca 2-5 tisíc za hrubou mzdu oněch "bláznů", kteří se do akce pustí. Trochu se stydím za tenhle ubohý propočet, ale pokladna DBCB není díky loňské "výchovné" pokutě, požehnané současným ministrem financí, v dobré kondici. Ale za chyby se platí a tak je potřeba nekecat, nebečat a makat.

Kopíruju informaci z „balíčku“ a obratem ji posílám mailem Irči, Fialce a Hanýskovi s dotazem „Nezkusíme to?“ Zkusíme. A tak odesílám 21.9.2012 na ústředí Junáka mail „Na základě instrukcí z „balíčku“ sděluji, že máme zájem o: postele (jednolůžka), matrace, polštáře, peřiny, další ložní materiál - vše v počtu 20 ks ...“

Po cca dvou měsících mi volá na mobil pán z recepce hotelu Ibis, že si můžeme pro ty postele přijet. Domlouváme se na termínu 21.11.2012 - to bych mohl stihnout zajistit druhého řidiče a nějaké další ruce na stěhování. Irča se ochotně nabízí, že dodávku odřídí. Víím, že je sice ve dvou možné odstěhovat 20 kompletních postelí, ale nejsem si jistý, zda takový záhul Irča vydrží, aniž by to stěhovací akci zkomplikovalo. A tak přemýšlím, komu ještě můžu dát vědět.

Strašně nerad se vnucuju, byť jen náznakem. Vyvěsím sice informaci na oldskautský web, ale kamarádům bych snad taky mohl zavolat. Jak jinak budou vědět, že je potřeba s něčím pomoc? Mám jednu z drobných zásad - snažím se nikdy neprosit o pomoc pro sebe. Pokud se jedná třeba o práci na stavbě našeho domu, víím a cítím, že to musím odmakat sám. Jiné to je, pokud se jedná o práci pro „společné dílo“ - třeba oddíl nebo středisko. Naučil jsem se (občas) překonat svůj ostych a čas od času dokážu poprosit o pomoc spřízněné duše. Respektive ty, které za „spřízněné“ považuju. Občas to zafunguje a já zažívám velmi příjemný pocit, že „je nás víc než loni....“ :-)

Jsem rád, že Pípa, Murzílek i Zdendáš dali na oltář DBCB „jeden den“ - své dovolené, neplaceného volna či „jen“ svého času. Ne každý z oslovených měl tu možnost či byl k tomu ochoten. A tak v úterý večer naše pánská „expediční jednotka“ nocuje v Praze ve skautském baráku „Rozšířená 11“. Přijíždíme po deváté večer a tak se orientuju trochu pomaleji než za světla. Zato Zdendáš přistupuje k zamčené brance, vyťukává na číselníku jakýsi kód, počká na zvukový signál a branku zkušeně otevírá.

V tu chvíli si nejsem úplně jistý, zda se učí elektrikářem nebo kasařem. Vysvětlení je prosté - letošní prázdniny tu Zdendáš několik týdnů nocoval, když byl v Praze na masérském kursu :-)

Správce skautského domu Fred je na náš příjezd připravený a tak naše ubytování probíhá velmi rychle. Protože odtud budeme muset vyrazit brzy ráno, domlouváme se kde necháme klíče a taky platím 200 Kč za naše ubytování. Pro skauty to je 50 Kč/osoba, což mi na Prahu přijde velmi, velmi slušné.

Večerní brífing je stručný - probíráme zítřejší logistiku akce - parkování, rozebírání, nošení, nakládání, pravděpodobný časový harmonogram, Uvědomuju si, že ač hotel původně nabízel i polštáře, peřiny a další ložní materiál, při potvrzování odvozu už nabízeli jen postele. A navíc hlavně dvojlůžka. Tuším, že to zítra možná nebude tak jednoduché. Pro jistotu dávám instrukce - nikdo z vás tam zítra nebude nic podepisovat, všechno musí jít přeze mne.

Jak to všechno probíhalo dál a jak to dopadlo, si můžeš přečít na stránkách Kateřinských oldskautů - oldskauti.cz - v Kronice. A na vlastní oči se můžeš přijít mrknout přímo do Březinovského centra.

(Slon) Dnes byla výprava na Montyho skály a já jsem jako vždy zaspala. Rychle jsem se zbalila a utékala na místo srazu, ale nikdo tam nebyl a tak jsem si myslela, že šli beze mě. Naštěstí vykukla Kuky z auta, byla jsem ráda, že neodešli beze mě. Šla jsem Kuky naproti. Jak jsme se všichni sešli, tak jsme ještě počkali na Máju. A už jsme vyšli. Šli jsme na Křížový. Vyšla jsem plná energie, ale časem mně té energie trochu chybělo. Ale hodně se dobývala, když jsme si při cestě povídali a hráli hry. Za nedlouho jsme došli až na Křížový, kde jsme se zapsali do návštěvní knížky a taky jsme tak trochu posvětili. A šli jsme ke zbojnické jeskyni, ale cestou jsme šli po takém strmém svahu. Asi v polovině toho svahu byla asi metrová rovina na které bylo plno napadaného listí. Bylo to super! Vyfotili jsme pár fotek a taky byla taká menší listová válka. Jak jsme se vydováděli, tak jsme šli k té jeskyni.

Posvětili jsme a kdo chtěl mohl jít s Fantu se do ní podívat. Mezitím co byli v té jeskyni, tak jsme si zahráli nějaké ty hry, aby nám bylo teplo. Byl čas už jít, tak jsme šli. A jelikož jsem byla jediná z Ratiboře vzpomněla jsem si, že cestou nazpátek je takové pěkné posezení, kde bychom si mohli udělat oběd. Tak jsem udávala cestu, ale místy jsem si nebyla moc jistá a sázela jsem na štěstí, pak jsem to už poznávala a už to šlo lehce. Nakonec jsme tam došli a začali jsme rozdělovat oheň. Já s církama jsme šly na četinu. Kluci zase na dřevo. Společně jsme pak rozdělali oheň. Většina si opékala špekáčky, ale my jsme si udělaly špagetku s těstovinami. Bylo to asi to nejlepší jídlo co jsem kdy jedla! Mňam! chvíli jsme poseděli a už byl čas jít. Nakonec jsme došli do Ratiboře a tam jsem se už rozloučila. Byla to asi ta nejlepší výprava, která mohly být.

Úklid v DBCB 1. prosince

(Fialka) Byl to už letošní 4. úklid v DBCB a znovu nás tam bylo pomálu. Mělo se uklízet a dělat inventura majetku. S inventurou nám přijeli pomoci Miky s Murzilkem. Jinak jsme sa tam sešli já, Zdenda, Ferda a Dazul. Nejdříve jsme teda zinventurovali, co máme, co je rozbito apod. Jaké poklady občas člověk najde, když jednou za čas projde věci i v podkroví. Po zinventurování majetku jsme se dali do úklidu. Ferda se Zdendů šli osekávat a ukládat tyče na teepee, Dazul procházel věci v krabicích v podkroví a já sem se tradičně dala do úklidu. Takže mě čekaly záchody, kuchyň a všechno vytřít. Domluvili jsme se, že okna v tak malém počtu posečkají a dokonce nebyly ani tak špinavé, neb jsme je umývali později než při posledním úklidu. Při vytírání té naší, né zas tak malé, budovy jsem si připadala už aj stará, možná to bylo tím, že na mě lezla chřipka, byla jsem značně rozčarovaná z našeho školního výcviku a viděla jsem, jak nás tam je málo, ale přesto jsem to teda dovytírala. Podívala jsem sa na unaveného Ferdu a Zdendu, nasedla k Dazulovcom do auta a nechala sa dovézt dom. To je tak asi vše, co se dá napsat o úklidu jako samotné činnosti. Jen bych asi k tomu našemu snažení dodala, že díky tomu, že tam občas pár členů oddílu vypustí dušu, aby tam u nás v Březínách bylo čisto, může za to, že letošní registrace je o cosi nižší.

(Kája) Letos se středisková Vánoční akademie konala na ZŠ Trávníky. Přijeli jsme na Vsetín kolem tříčtvrtě na devět a dořapali ke škole. Málem jsme tam umrzli a dozvěděli jsme se, že ostatní přijdou až v 10h. A tak to vypadalo, že tam budem ještě hodinu mrznout. No zachránila nás "strašně příjemná" paní školnice(?) a ukázala nám, kde že se budeme realizovat v našich hereckých dovednostech. Jelikož jsme měli z předešlého dne scénku vymyšlenou a

několikrát vyzkoušenou, tak by to neměl být žádný problém. Jenže: já s Májou jsme se s původní verzí scénky nějak nemohly zžít. Takže jsme vymyslely několik zlepšováků a teď bylo nutné je představit jejich představitelům! Ukázalo se, že ani náhlé změny nám problém nečiní a tak jsme byli připraveni i na zákeřné publikum. No a to se právě v tu chvíli začalo hrnout dovnitř. Přemístili jsme židle a stoly k obrazu svému a ze školní jídelny se stal prvotřídní

divadelní sál. Vystřídaly se všechny oddíly v prozkoušení svých scének, nainstalovaly se veškeré aparatury a mohlo se začít. Těsně po dvanácté hodině polední nás vsetínská Vlčata přivítala a rozjela to hezky z ostra. Zapoměli na tradiční přání i svíčky. Bylo to všechno hodně rychlé a krapet odbyté, ale tak nemůžeme to srovnávat s námi profíky :-D (prosím, berte s nadhledem). Viděli jsme prezentace a scénky všech oddílů. Mezi jednotlivými výstupy se vždy společně zazpívala jedna koleda. Po rozloučení jsme pomohli dát vše do původního stavu a odebrali se k odchodu.

Foto - Hanýsek

Video natáčel Pája na Hanýskovu (střediskovou?) kameru. Mělo by být v brzké době k zhlédnutí na internetu.

(Ferda) Teprve v pátek jsme nacvičovali scénku, která myslím, že se nám povedla. Měli jsme aj pěknou prezentaci. Odjížděli jsme v sobotu v 8:15 z Raťáku a vystoupili na Vs u pivovaru. Potom co jsme došli ke škole na Trávníkách jsme zjistili, že si ještě trochu počkáme. Asi tak jsme mrzli venku, dokud nám nepřišla něco jako školnice otevřít. Museli jsme ještě dodělat poslední kulisy, rekvizity a vlastně naučit scénku ostatní, kteří nebyli na oddílovce v pátek. Potom co přišli Vsetíňáci, vlastně se vším co k akademii patří jsme jim pomohli to nějak zvelebit. Měli jsme hodně času a tak jsme sedli na schody na chodbu a hráli jsme na tabletu nebo mobilu a snažili se zabít čas. Pomalu odbýjelo na 12h a začínalo se scénkovat a prezentovat. Většina měla první prezentaci a pak scénku, ale my jsme museli být zase výjimeční a tak jsme si první dali scénku a pak prezentaci. Myslím, že se nám to vyvedlo dobře a tak můžeme být spokojení a naša písnička v prezentaci snad aj někoho rozesmála. Další směr vedl do pizzerky Lásky, kde jsme šli na sálat – Pavel, Kájoš, Májoš, Zdenek a jáá!

Kde se Vánoce vzaly?

Křesťané zavedli svátek – Adventus Domini neboli Příchod Páně. Poprvé ho slavili v roce 354.

Betlémy

Tradici vánočních betlémů založil v roce 1223 Svatý František z Assisi v italské Umbrii. Se svými přáteli přivedli do jeskyně, kterou přeměnili na kapli, živého osla i vola a zinscenovali betlém, v němž pak kněz sloužil první vánoční půlnoční mši.

Stromek

Podle jednoho z legendárních vyprávění vděčí vánoční stromeček za svůj vznik opatu Kolumbánovi z Luxeuilu a Bobba. Kolumbán žil v 6.století, narodil se v Irsku, ale misionářská činnost ho zavedla do Bretaně a Burgundska. Obyvatele Burgundska byly pohané a proto Kolumbán, aby jim přiblížil svátek narození Krista,

aby jim přiblížil svátek narození Krista, ozdobil zapálenými pochodněmi do tvaru kříže v ten slavný den starobylý jehličňan, který domorodci uctívali o zimním slunovratu jako svoji modlu. Zář ohně přilákal zástupy lidí a Kolumbán k nim pronesl kázání o narození malého Ježíška v dalekém městě Betlémě, chlévu s oslíkem a volem, chudém Josefovi a vyvolené Marii.

Horké vánoce v Africe

Jednou o Vánocích, nedlouho před půlnoční, najednou přiběhl zpocený a udýchaný mladý muž, padl přede mnou na kolena, což není zrovna jejich zvykem, a prosil mě o pomoc: „Otče, moje žena má родit, ale nějak to nejde, musí do nemocnice, prosím odveďte ji tam. Bude to naše první dítě.“

Nebylo by to sice poprvé, co bych někoho vezl do nemocnice, vzdálené asi půldruhé hodiny jízdy od fary, ale za necelou půl hodinu měla začít slavná mše svatá. Nastala chvilka horečného uvažování. Na pláni za kostelem je asi tak dva tisíce lidí čekajících na obřad, vrátit se mohu nejdříve za tři čtyři hodiny, a když už to nebude půlnoční, počkají na mě? Promluvil jsem s mými poradci, staršími jednotlivých rodů a vysvětlil jsem jim naléhavost situace. Jednohlasně řekli: „Ano, otče, jeďte, někdo by mohl zemřít, a to se nesmí stát.“ Podíval jsem se po zástupech lidí, všichni už věděli, co se děje a upírali na mě své oči. Cítil jsem, že si opravdu přejí, abych jel a zachránil ohrožené životy. Bylo hrobové ticho a do tohoto ticha jsem jen řekl: „Jedu zachránit životy, a Ježíšek se narodí.“ Tak jak jsem byl /.../ jsem sedl do džípu v doprovodu mladého muže a sjeli jsme dolů z kopce, kde už na nás čekala rodička, celá zkroucená bolestí, s mladou dívenkou, která ji doprovázela.

Jeli jsme nejdříve velmi pomalu, protože cesta byla samý hrbol a výmol, no nic příjemného pro takové cestující. Auto místy až nesnesitelně kodrcalo a hrkalo, ale díky tomu se stalo něco, co bych ani v nejmenším nepředpokládal. Asi po půl hodině jízdy se najednou ozvalo bušení na okénko, křik a dívenka vzadu gestikulovala. Manžel ženy, která měla родit, seděl vedle mě.

Položil ruku na volant a řekl, že zjistí, co se vlastně děje. Zastavil jsem a zbledl v tom okamžiku zároveň, protože zezadu se ozval pláč a křik novorozeněte. Neměl jsem s porody žádné zkušenosti, myslím, že ani manžel mladé maminky či dívenka z jejího doprovodu. Mohlo se ještě leccos stát. Ale nestalo, dopadlo to s Boží pomocí dobře, a když jsme se vydali nazpátek, domorodé osazenstvo už jen samou radostí pískalo, výskalo, jeden překřikoval druhého. /.../ Její manžel mě poprosil, abych je zavezl domů, že mi dají kozu. To je na africké poměry velký dar.

Vystoupil jsem z auta a řekl jsem jim: „Já jsem pomohl vám, vy teď pomůžete mně.“ Hleděli na mě s otevřenými ústy, bez představy, co asi tak můžu chtít. Ale nasedli znovu do džípu a společně jsme vyjeli na kopec mezi jásající a čekající davy lidí. Maminku s jejím novorozenětem jsem odvedl k dřevěné chýšce, posadil na slámu a jejího manžela k ní „instaloval“ jako Josefa. Začala dítě kojit a v tom okamžiku jsem si myslel, že zahřmělo, protože stovky a stovky lidí zajásaly a začaly zpívat „Narodil se Kristus Pán, veselme se...“

Ke skutečným jesličkám jsem si oblékl roucho a začal se mší svatou jednu hodinu po půlnoci. Děti a dospělí chodili před tuto /.../ rodinu a dávali jí jablíčka, banány, bonbony. Bylo to dojemné, krásné. Jak se vydařily tyhle Vánoce, na to do smrti nezapomenu.

ČÍŽOVSKÝ, Zdeňek. Horké vánoce: Živý betlém. V Africe mi říkali Sípho [online]. [cit. 2012-12-22]. Dostupné z: <http://www.vira.cz/Texty/Knihovna/Horke-vanoce.html>

Není většího lichotníka, než jakým je člověk sám sobě, a není lepšího léku proti tomuto lichocení než upřímnost přítele. - FRANCIS BACON -

ELPIDA 2013 - ŘECKO

Zúčastněte se mezinárodního tábora pro starší skauty a skautky v Řecku. Díky grantové podpoře od organizátorů pouze za 30% ceny cestovného! Elpida 2013 je mezinárodní akce pro starší skauty a skautky ve věku 14–18 let, která se uskuteční od 3. do 13. srpna v Řecku v regionech Pindos, Olympus, Velvento.

Akce se skládá z několikadenní expedice v řeckých horách a společného táboření.

Díky grantové podpoře se akce může zúčastnit 10 účastníků z Česka + 2 vedoucí pouze za cenu 30% cestovného (cena letenky do Řecka se pohybuje kolem 300 euro, náklady na účastníka tedy budou přibližně 100 euro).

Pokud byste se akce chtěli zúčastnit, můžete se přihlásit jako skupina min. 5 účastníků a 1 vedoucího do 6. ledna na adresu international@junak.cz.

Další informace najdete na webu akce: www.elpida2013.org nebo na Křižovatce.

MOOT 2013

8.-18. srpna 2013 se v Kanadě uskuteční největší mezinárodní roverské setkání.

MOOT je celosvětová roverská akce, která se koná jednou za 3 roky, příští rok už po čtrnácté. Moot je skvělá příležitost, jak vyrazit do zahraničí, poznat nové přátele z druhého konce světa a zažít pořádný roverský program!

Akce je určena pro účastníky ve věku 18–25 let. Více informací o MOOTu můžete najít na stránkách www.mootcanada2013.ca, aktuální informace budeme přinášet i na Křižovatce: www.skaut.cz/mezinarodni.

Pokud máte zájem vyrazit nebo o tom uvažujete a chcete být o MOOTu informováni, tak napište na international@junak.cz.

KUDY K DALŠÍM INFORMACÍM?

> Inspiraci pro vaše zahraniční cesty hledejte v kalendáři mezinárodních akcí pro rok 2012 a dál: <http://krizovatka.skaut.cz/mezinarodni-skauting/zahranicni-akce/>.

TÁBORY BSA

UZÁVĚRKA UŽ 6.1.2013

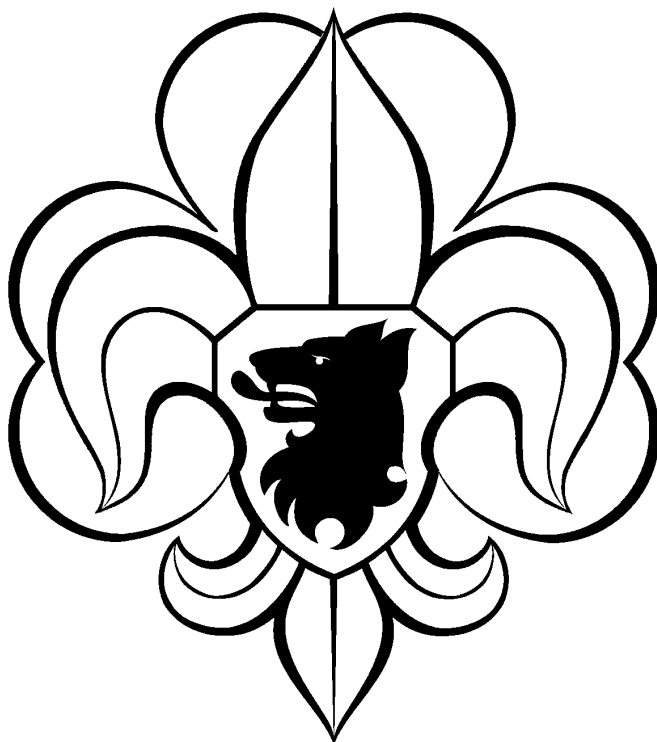
I v létě 2013 se můžete vypravit do USA jako vedoucí na skautských táborech Boy Scouts of America.

Na americkém skautském táboře můžete strávit 6 až 11 týdnů, během kterých se zapojíte jako instruktoři do vedení řady programů.

Podmínkou účasti je věk 18–30 let, členství v Junáku, znalost angličtiny na komunikační úrovni a schopnost vést táborový program. Instruktoři jsou za svoji činnost placeni, odměna se pohybuje kolem 150–175 USD za týden.

Bližší informace o programu a přihlášku najdete na Křižovatce: <http://krizovatka.skaut.cz/mezinarodniskauting/dobrovolnictvi/tabory-boy-scouts-of-america/>.

Vyplněné přihlášky zasílejte poštou na adresu: Junák-Svaz skautů a skautek ČR, Senovážné náměstí, Praha 1, 116 47. Uzávěrka pro přihlašování je 6. 1. 2013.

PLÁN AKCÍ - LEDEN

- 4.1. - Oddílovka**
- 5.1. - Tříkrálová sbírka**
- 11.1. - Oddílovka**
- 12.1. - Druhá VRRVka (Blfka)**
- 18.1. - Oddílovka**
- 25.1. - Oddílovka**
- 26.1. - Oddílová výprava**

PLÁN AKCÍ - ÚNOR

- 1.2. - Oddílovka**
- 8.2. - Oddílovka**
- 9.2. - Družinové výpravy**
- 15.2. - Oddílovka**
- 22.2. - Oddílovka**
- 25.2-1.3. - Jarní tábor**

Hodně úspěchů v novém roce!

Na ŠESTÁKU č.114 se podíleli:
Ferda, Slon, Dazul, Kája, Fialka, Jaxík

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na www.sestka.eu (sekce ČASOPISY).